

בש"פ 5994/17 - שלומי אסולין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5994/17

כבוד השופט י' עמית
שלומי אסולין

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מיום 21.7.2017 בעמ"ת 48977-07-17 שניתנה על
ידי כבוד השופטת ח' סלוטקי

עו"ד עמית ויצמן

בשם המבקש:

החלטה

1. על פי כתב האישום שהוגש נגד המבקש, ביום 28.6.2017, בזמן שנכח בחתונה, הבחין המבקש בגרושתו (להלן: המתלוננת) כשהיא מדברת עם שני התקליטנים שעבדו במקום. הדבר העלה כפי הנראה את חמתו והוא קילל אותה בביטויים קשים וחנק אותה. לאחר מכן סטר לכל אחד מהתקליטנים, חזר וחנק את המתלוננת, ועזב אותה רק לאחר שאנשים שהיו במקום הפרידו ביניהם, וגם לאחר מכן ניסה לחזור ולתקוף אותה. עוד נספר כי כנגד המבקש תלויים ועומדים שלושה כתבי אישום בגין עבירות אלימות כלפי המתלוננת בין 2015 ל-2017.

בית משפט השלום הורה על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר, ובית המשפט המחוזי קיבל את ערר המדינה והורה על מעצרו עד לתום ההליכים. על כך נסבה בקשת רשות הערעור שבפני, בבחינת "גלגול שלישי".

2. אומר בקצרה כי לא מצאתי שהבקשה מעלה סוגיה משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, ודי בכך כדי לדחות הבקשה.

המבקש הלין על כך שבית המשפט המחוזי קבע דעתו מראש עוד טרם החל הדיון, אך בפרוטוקול הדיון, אליו מפנה המבקש נאמר:

"הערת בית המשפט:

טרם תחילת הדיון פניתי לב"כ המשיב [הוא המבקש - י"ע] ואמרתי לו שלאחר קריאת כל החומר בעיון רב (את התסקיר קראתי פעמיים), כי לדעתי נפלה טעות בהחלטת בימ"ש קמא בכך שסבר, בניגוד לדעת שירות המבחן, כי המשיב יכול להכתיב לשירות המבחן את אופן הטיפול בו.

כשעלה המשיב לאולם ביהמ"ש אף הסברתי למשיב את הדברים האמורים, ואת ההשלכות שלהם, היינו שאם יסכים המשיב למעצר נוסף של מס' ימים, ואם בדעתו לקבל את המלצת שירות המבחן לקבלת טיפול אינטנסיבי, ניתן יהיה להגיש תסקיר משלים.

לבקשת הסנגור, נרשמים הדברים בפרוטוקול".

עניין שבשגרה הוא, שבית המשפט מביע דעתו המקדמית על העניין שבפניו, ואני מתקשה להבין את טרונייתו של המבקש. לא בכדי נאמרו הדברים על ידי בית משפט קמא, באשר מתסקיר שירות המבחן עולה כי המבקש העמיד תנאים להשתלבותו בטיפול. הערכת שירות המבחן הייתה כי כל עוד לא יעבור המבקש טיפול בתחום האלימות, רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו היא גבוהה. שירות המבחן הגיע למסקנה כי החלופה המתאימה לטיפול במבקש היא של מסגרת טיפולית אינטנסיבית בתחום האלימות. מכיוון שהמבקש שלל כל צורך טיפולי, מסקנתו הסופית של שירות המבחן הייתה כי אין לשחררו ממעצר.

3. המבקש טען בבקשתו כי לא הובן כהלכה, וכי הוא נכון לכל טיפול אינטנסיבי שיידרש במסגרת מעצר בית.

בהינתן כי זה מעצרו הראשון של המבקש ויש לקוות כי הפנים את לקחו; בהינתן כי המתלוננת ביקשה עליו והודיעה כי אינה חוששת ממנו; בהינתן כי שירות המבחן התרשם כי בני המשפחה מגויסים לסייע למבקש וכמפקחים הם יכולים לשמש דמויות סמכותיות ומיטיבות עבורו - בהינתן כל אלה, אם אכן יצהיר המבקש כי הוא נכון לטיפול תחת חסותו של שירות המבחן מבלי "להציב תנאים" לשירות המבחן לגבי המסגרת הטיפולית, הרי שכמובן הדרך פתוחה בפניו לפנות שוב לבית משפט השלום למתן תסקיר משלים ושקילת חלופת מעצר, ברוח הצעת בית המשפט המחוזי בפתח הדיון. בשלב זה, יוסיף המבקש וישהה במעצר.

7. סוף דבר, שהבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' באב התשע"ז (27.7.2017).

שׁוֹפֵט